YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

14 päivänä kesäkuuta 2001 *

Asiassa C-207/00,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään K. Banks ja L. Pignataro, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään U. Leanza, jota avustaa avvocato dello Stato I. M. Braguglia, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY (EYVL L 202, s. 60) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin 97/36/EY ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan, jolla muutetaan televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23) 1 artiklan c alakohtaa, 1 artiklan 2 kohdan, jolla korvataan direktiivin 89/552/ETY 2 artikla tämän artiklan 3, 4, 5 ja 6 kohtaa lukuun ottamatta, 1 artiklan 3 kohdan, jolla direktiiviin 89/552/ETY lisätään 2 a artikla, 1 artiklan 4 kohdan, jolla direktiiviin 89/552/ETY lisätään 3 a artiklan 3 kohta, 1 artiklan 12 kohdan, jolla korvataan direktiivin 89/552/ETY 10 artikla tämän artiklan 2 kohtaa lukuun ottamatta, 1 artiklan 14 kohdan, jolla muutetaan direktiivin 89/552/ETY 12 artiklan johdantolausetta, 1 artiklan 15 kohdan, jolla korvataan direktiivin 89/552/ETY 13 artikla sekä 1 artiklan 18 kohdan, jolla direktiivin 89/552/ETY 16 artiklaan lisätään 2 kohta, noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr,

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 29.3.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.5.2000 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY (EYVL L 202, s. 60) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin 97/36/EY ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan, jolla muutetaan televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23) 1 artiklan c alakohtaa, 1 artiklan 2 kohdan, jolla korvataan direktiivin 89/552/ETY 2 artikla tämän artiklan 3, 4, 5 ja 6 kohtaa lukuun ottamatta, 1 artiklan 3 kohdan, jolla direktiiviin 89/552/ETY lisätään 2 a artikla, 1 artiklan 4 kohdan, jolla direktiiviin 89/552/ETY lisätään 3 a artiklan 3 kohta, 1 artiklan 12 kohdan, jolla korvataan direktiivin 89/552/ETY 10 artikla tämän artiklan 2 kohtaa lukuun ottamatta, 1 artiklan 14 kohdan, jolla muutetaan direktiivin 89/552/ETY 12 artiklan johdantovirkettä, 1 artiklan 15 kohdan, jolla korvataan direktiivin 89/552/ETY 13 artikla sekä 1 artiklan 18 kohdan, jolla direktiivin 89/552/ETY 16 artiklaan lisätään 2 kohta, noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Yhteisön lainsäädäntö

2 Direktiivi 89/552/ETY muodostaa sisämarkkinoiden televisiotoiminnan oikeudellisen puitteet.

3 Direktiivin 89/552/ETY 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Viimeistään viidennen vuoden lopussa siitä, kun tämä direktiivi annetaan, ja sen jälkeen kahden vuoden välein komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja tarvittaessa tekee uusia ehdotuksia sen mukauttamiseksi televisiotoiminnan alan kehitykseen."

4 Tämän säännöksen mukaisesti annettiin 30.6.1997 direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta annettu direktiivi 97/36/EY, jossa selvennetään tiettyjä määritelmiä ja jäsenvaltioille aiheutuvia velvoitteita.

5 Direktiivin 97/36/EY 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä joulukuuta 1998. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä."

6 Erityisesti direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 1—4, 12, 14, 15 ja 18 kohdalla on muutettu direktiivin 89/552/ETY 1 artiklan 2, 10, 12, 13 ja 16 kohtaa ja lisätty direktiiviin 89/552/ETY uudet 2 a ja 3 b artiklat.

7 Direktiivin 89/552/ETY 1 artiklan c alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/36/ETY 1 artiklan 1 kohdalla, säädetään seuraavasti:

"Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

[— —]

c) 'televisiomainonnalla' kaikenlaista kauppaan, liike-elämään tai ammattitoimintaan liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys lähettää joko maksua tai muuta vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiinsa edistääkseen tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus tai oikeudet ja sitoumukset, toimittamista maksua vastaan".

8 Direktiivin 89/552/ETY 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 2 kohdalla, säädetään seuraavaa:

"1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki sen lainkäyttövaltaan kuuluvien lähetystoiminnan harjoittajien lähettämät televisiolähetykset ovat niiden oikeusjärjestyksen sääntöjen mukaisia, joita sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa yleisölle tarkoitettuihin lähetyksiin.

2. Tässä direktiivissä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvat sellaiset lähetystoiminnan harjoittajat:

— jotka ovat sijoittautuneita kyseiseen jäsenvaltioon 3 kohdan mukaisesti,

— joihin voidaan soveltaa 4 kohtaa."

9 Direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 3 kohdalla direktiiviin 89/552/ETY lisätyssä 2 a artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa toisten jäsenvaltioiden televisiolähetyksiä, eivätkä ne saa rajoittaa lähetysten edelleen lähettämistä tässä direktiivissä yhteensovitettuja aloja koskevin perustein.

2. Jäsenvaltiot voivat tilapäisesti poiketa 1 kohdasta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toisesta jäsenvaltiosta tulevassa televisiolähetyksessä rikotaan ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti 22 artiklan 1 tai 2 kohdan ja/tai 22 a artiklan säännöksiä,

b) lähetystoiminnan harjoittaja on edeltävien 12 kuukauden aikana rikkonut a alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä vähintään kaksi kertaa,

c) kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti televisiolähetystoiminnan harjoittajalle ja komissiolle väitetystä säännösten rikkomisesta ja toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa, jos tällainen säännösten rikkominen toistuu,

d) neuvotteluissa lähettävän jäsenvaltion ja komission kanssa ei ole päästy sovintoratkaisuun 15 päivän kuluessa c alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta, ja väitetty säännösten rikkominen jatkuu.

Komissio päättää kahden kuukauden kuluessa siitä, kun sille ilmoitettiin jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ovatko toimenpiteet sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa. Jos päätös on kielteinen, jäsenvaltion on kiireellisesti lopetettava kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen.

3. Edellä 2 kohta ei rajoita minkään kyseisestä rikkomisesta aiheutuvan menettelyn, oikeussuojakeinon tai seuraamuksen soveltamista jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan kyseessä oleva lähetystoiminnan harjoittaja kuuluu."

10 Direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 4 kohdalla direktiiviin 89/552/ETY lisätyssä 3 a artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on lainsäädäntönsä puitteissa asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat

eivät käytä tämän direktiivin julkaisemisen jälkeen hankkimiaan yksinoikeuksia tavalla, joka estää merkittävää osaa toisen jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta tapahtumia, jotka toinen jäsenvaltio on määritellyt edeltävissä kohdissa tarkoitetulla tavalla, kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä tai, jos on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista käytännön syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta tapahtumia, jotka on tässä toisessa jäsenvaltiossa määritelty 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla."

11 Direktiivin 89/552/ETY 10 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 12 kohdalla, säädetään seuraavaa:

"1. Televisiomainonnan ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa, ja ne on pidettävä selvästi erillään muista ohjelmapalveluista optisin ja/tai akustisin keinoin.

2. [— —]

3. Mainonnassa ja teleostoslähetyksissä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavaa tekniikkaa.

4. Piilomainonta ja piiloteleostoslähetykset ovat kiellettyjä."

12 Direktiivin 89/552/ETY 12 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 14 kohdalla, säädetään, että teleostoslähetyksiin sovelletaan samoja rajoituksia kuin televisiomainontaan.

13 Direktiivin 89/552/ETY 13 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 15 kohdalla, säädetään seuraavaa:

"Kaikenlainen savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden mainonta ja teleostoksina tarjoaminen on kielletty."

14 Direktiivin 89/552/ETY 16 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 18 kohdalla, säädetään seuraavaa:

"Teleostoslähetysten on täytettävä 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset, ja lisäksi niissä ei saa kehottaa alaikäisiä tekemään tavaroiden tai palvelujen osto- tai vuokrasitoumuksia."

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

15 Katsottuaan, että direktiiviä 97/36/EY ei ollut saatettu säädetyssä määräajassa osaksi Italian oikeusjärjestystä, komissio aloitti EY 226 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetyn jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn. Se kehotti 12.3.1999 päivätyllä virallisella huomautuksella Italian tasavaltaa esittämään huomautuksensa asiassa.

16 Italian tasavalta toimitti 29.3.1999 komissiolle Italian senaatissa parhaillaan käsiteltävänä olevaa A.S. nro 1138 -nimistä lakiesitystä koskevan hallituksen muutosesitystekstin (jäljempänä A.S. nro 1138 -niminen lakiesitys). Se toimitti sen jälkeen 14.6.1999 päivätyllä kirjeellä komissiolle jäljennöksen "disciplinare per il rilascio delle concessioni per la radiodiffusione privata televisiva su frequenze terrestri, in ambito nazionale" -nimisestä, 8.3.1999 annetusta tietoliikenneministeriön asetuksesta (Decreto ministeriale) (kansallisen tason maataajuuksien osalta tapahtuvien toimilupien myöntämistä yksityisille televisioyhtiöille koskeva säädös, GURI nro 59, 12.3.1999), jolla direktiivi 97/36/EY on Italian hallituksen mukaan saatettu osaksi sen kansallista oikeusjärjestystä.

17 Katsottuaan, että tässä säädöksessä ei ole yhtään sellaista säännöstä, jolla direktiivi 97/36/EY voitaisiin katsoa pannun täytäntöön, komissio lähetti 4.8.1999 Italian tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiannosta.

18 Italian hallitus vastasi 9.8.1999 perusteltuun lausuntoon viittaamalla 14.6.1999 päivättyyn kirjeeseensä ja toimittamalla uuden jäljennöksen 8.3.1999 annetusta ministeriön asetuksesta. Italian tietoliikenneministeriö toimitti 22.11.1999 komissiolle myös luettelon Italian lainsäädännön säännöksistä, jotka koskevat direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, saattamista osaksi Italian oikeusjärjestystä, ja korosti, että A.S. nro 1138 -nimisessä lakiesityksessä olevat täytäntöönpanosäännökset ovat edelleen Italian parlamentin käsiteltävänä.

19 Koska direktiiviä 97/36/EY ei kuitenkaan ollut komission mukaan edelleenkään pantu täytäntöön, komissio päätti nostaa esillä olevan kanteen.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

20 Asiassa ei ole kiistetty, että Italian tasavalta oli velvollinen toteuttamaan ennen 30.12.1998 direktiivin 97/36/EY noudattamisen edellyttämät kansallisen tason toimenpiteet ja ilmoittamaan tästä välittömästi komissiolle.

21 Komissio katsoo, että 8.3.1999 annetussa ministeriön asetuksessa ei ole yhtään sellaista säännöstä, jolla direktiivi 97/36/EY voitaisiin katsoa pannun täytäntöön, ja että kyseisen ministeriön asetus ei ilmeisesti aineellisoikeudellisesti kuulu direktiivin soveltamisalaan.

22 Komissio katsoo erityisesti, että lakiesityksellä A.S. nro 1138 suunnitellaan pantavaksi täytäntöön useita direktiivin 97/36/EY säännöksiä, mutta koska esitystä ei ole hyväksytty, seuraavia säännöksiä ei ole pantu vielä täytäntöön:

— direktiivin 89/552/ETY 1 artiklan c alakohta, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 1 kohdalla

— direktiivin 89/552/ETY 2 artiklan 1 ja 2 kohta, sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 2 kohdalla; komission mukaan muut kohdat on pantu asianmukaisesti täytäntöön

— direktiivin 89/552/ETY 2 a artikla, joka on lisätty direktiiviin direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 3 kohdalla

— direktiivin 89/552/ETY 3 a artiklan 3 kohta, joka on lisätty direktiiviin direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 4 kohdalla

— direktiivin 89/552/ETY 10 artiklan 1, 3 ja 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 12 kohdalla; komission mukaan 2 kohta on pantu asianmukaisesti täytäntöön

— direktiivin 89/552/ETY 12 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/36/ETY 1 artiklan 14 kohdalla, siltä osin kuin siinä säädetään teleostoslähetyksistä

— direktiivin 89/552/ETY 13 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 15 kohdalla

— direktiivin 89/552/ETY 16 artiklan 2 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 18 kohdalla.

23 Komissio viittaa jäsenvaltioille EY 249 artiklan kolmannen kohdan, EY 10 artiklan ja direktiivin 97/36/EY 2 artiklan 1 kohdan nojalla kuuluviin velvoitteisiin

ja toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut sille kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa vaadittuja toimenpiteitä edellä mainittujen direktiivin säännösten saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä.

24 Italian hallitus ei kiistä sitä, että se ei ole pannut määräajassa direktiiviä 97/36/EY täytäntöön. Se toteaa puolustuksenaan, että komissio on väittänyt sen jättäneen panematta täytäntöön ainoastaan joitakin direktiivin 97/36/EY säännöksistä ja että se on pannut muut direktiivin 97/36/EY säännökset asianmukaisesti täytäntöön.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

25 On syytä todeta, että EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- tai erityistoimenpiteet, joilla pystytään varmistamaan perustamissopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttäminen. Näihin säädöksiin kuuluvat direktiivit, jotka EY 249 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti velvoittavat saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu. Tämä velvoite merkitsee niiden jäsenvaltioiden osalta, joille direktiivi on osoitettu, velvoitetta toteuttaa osana kansallista oikeusjärjestystä kaikki direktiivin täyden oikeusvaikutuksen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet direktiivissä asetettujen tavoitteiden mukaisesti (ks. asia C-97/00, komissio v. Ranska, tuomio 8.3.2001, Kok. 2001, s. I-2053, 9 kohta).

26 Italian tasavalta korostaa, että se on esittänyt senaatille muutokset, jotka tarvitaan lakiesityksen A.S. nro 1138 saattamiseksi direktiivin mukaiseksi, ja että lakiesitys on määrä hyväksyä nopeasti.

27 On todettava, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta).

28 Myöskään silloin, kun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen mahdollisesti päättyy perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisen jälkeen, kanneoikeuden perustana oleva intressi säilyy siltä osin kuin se muodostaa perustan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen takia jäsenvaltiolle mahdollisesti muita jäsenvaltioita tai yhteisöä tai yksittäisiä henkilöitä kohtaa syntyvälle vastuulle (ks. erityisesti asia C-29/90, komissio v. Kreikka, tuomio 18.3.1992, Kok. 1992, s. I-1971, 12 kohta).

29 Esillä olevassa asiassa Italian tasavallalle asetettiin perustellussa lausunnossa sen tiedoksiannosta alkava kahden kuukauden määräaika lausunnon noudattamista varten. Koska perusteltu lausunto annettiin tiedoksi 4.8.1999, määräaika päättyi 4.10.1999. Sitä, onko jäsenyysvelvoitteita jätetty noudattamatta, on siis arvioitava viimeksi mainitun päivän perusteella.

30 Asiakirjoista ilmenee selvästi, että lakiesitystä A.S. nro 1138 mukaan lukien hallituksen muutosehdotukset, joilla tähän esitykseen oli tarkoitus sisällyttää direktiivin 97/36/EY täytäntöönpanematta olevat säännökset, ei ollut vielä hyväksytty perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä. Italian lainsäädäntöön tämän määräajan päättymisen jälkeen mahdollisesti tehdyillä muutoksilla ei ole merkitystä asian ratkaisulle (ks. asia C-433/93, komissio v. Saksa, tuomio 11.8.1995, Kok. 1995, s. I-2303, 15 kohta).

31 Näin ollen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 97/36/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 1 artiklan c alakohdan, 2 artiklan 1 ja 2 kohdan, 2 a artiklan, 3 a artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan, 12 artiklan siltä osin kuin siinä säädetään teleostoslähetyksistä sekä 13 artiklan ja 16 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

32 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Italian tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 97/36/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut televisiotoimintaa**

koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 30.6.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY, 1 artiklan c alakohdan, 2 artiklan 1 ja 2 kohdan, 2 a artiklan, 3 a artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan, 12 artiklan siltä osin kuin siinä säädetään teleostoslähetyksistä sekä 13 artiklan ja 16 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut**

La Pergola Edward von Bahr

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä kesäkuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

A. La Pergola

neljännen jaoston puheenjohtaja